

Tinget, og det giver mig nogen Sikkerhed i de Udtalelser; jeg kan fremkomme med.

Jeg vil da begynde med at erklære, at det er vist ikke for meget sagt, at den Bevægelse, det ærede Medlem har rejst om Forholdene paa Opdragelsesanstalter og Børnehjem, specielt et enkelt, nemlig Hebron, har vakt megen Opsigt i Landet og ogsaa i denne Sal. Det er et meget alvorligt Samfundsanliggende, om hvilket vi nylig have vedtaget en vigtig Lov, og man spørger sig uvilkaarligt og det med god Grund: Er det da muligt, at der i vor Tid er saadanne Institutioner, saa mosgroede og forbenede, at der indenfor dem kan herske et ligefrem Barbari? Det er jo ikke gamle Institutioner, de ere ikke overleverede os fra en tidligere Slægt, de ere tværtimod næsten alle skudte frem ved privat Initiativ i den sidste Menneskealder, navnlig siden 1864, der ogsaa paa dette Omraade er et Mærkeaar. Man har ondt ved at tænke sig, at der indenfor de lave Mure, som Børnehjemmene og Opdragelsesanstalterne ere omgærdede med, skulde findes saadanne Forhold, at man kan tale om rent Barbari. Hertil kommer, at dette Arbejde som sagt er rejst ved privat Initiativ, det er rejst af varmhjertede Mænd og Kvinder i vor egen humane Tid, ofte af Smaafolk, af en enlig Kvinde for egne Midler eller i alt Fald med Støtte af en snæver Kreds i den nærmeste Omegn. Det lyder paa Forhaand, vil jeg indskærpe ved disse Udtalelser her, ret utroligt, at der her skulde foregaa saadanne Ting, at Befolkningen Landet over maa forfærdes.

De rystende Skildringer, der ere givne baade her inde og omkring paa mangfoldige Møder, ere af den Beskaffenhed, at hvis de holde Stik, ere Tilstandene mange Steder barbariske og ganske uforvarlige. Sagen maa hurtigst muligt undersøges, og hvis Skildringerne bekræfte sig, maa Tilstandene grundigt forandres. Men efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, tror jeg, at der maales med for mørke Farver, og der fældes for hurtige og for haarde Domme. Dermed er ikke sagt, at der ikke er noget at se efter, ikke noget at rette. Det er utvivlsomt, at der er det, og den Betydning kan den rejste Bevægelse have, at man kommer til alvorligt og fra Bunden at undersøge Forholdene paa vore Børnehjem. Hvis da blot en enkelt af de Hovedpaastande, der ere opstillede, skulde vise sig at være rigtig, vil der ikke være en eneste i denne

Sal, som ikke ønsker en grundig Reform og en grundig Forbedring af Tilstandene. Er det f. Eks. sandt, at Bestyrerinden paa en saadan Anstalt for vanskelige og vanartede Pigebørn kaster en Pige ind i et mørkt Hul, hvor hun maa være i 6 Døgn, lidende baade Sult og Kulde og Tørst — findes der saadan et Barbari indenfor en bestemt Anstalt eller indenfor flere, er Tiden kommen til, at det paatales og rettes uden Skaansel. Men jeg mener nu, at man paa det nuværende Tidspunkt maa afvente, som ogsaa den højtærede Justitsminister sagde, de Undersøgelser, som ere i Gang, og hvis Aktstykker endnu ikke foreligge.

Jeg indrømmer, at det er meget vanskeligt at undersøge disse Forhold. Det er et vanskeligt Materiale, der staar til Raadighed for dem, der ville undersøge, og navnlig da for Privatmanden, som i mange Maader er afhængig af tilfældige Indtryk. Det er et overmaade vanskeligt Materiale, ogsaa Børnene selv. Jeg har i min mangeaarige Lærertid haft et stort Tal af dem i min Skolekreds og i min Skole, saa jeg har nogen Erfaring i saa Henseende. De Børn ere hverken onde eller gode. Der er ingen Bund i dem. Der er det særegne ved dem, at det er rent tilfældigt, hvad de sige, og hvordan de handle. Det er Instinktet, der driver dem. De ere underkastede et helt ukontrolleret Driftsliv, der er ingen Karakter dannet endnu hos dem. I det ene Øjeblik kan et saadant Barn hænge om Lærerens Hals og græde og være blødt som Voks, og i det næste Øjeblik kan det være saa drillelystent og trodsigt, at der skal megen Taalmodighed og megen psykologisk Forstand til at tage rigtigt paa saadant et Barn. Der er ikke noget fæstnet hos dem, ingen Kræfter, der have faaet Form, ingen Tilskyndelse, der er bleven til Villie. Det hele ligger uberegneligt og usikkert, og derfor er dette Materiale saa overmaade vanskeligt. Det kan jeg illustrere ved ganske interessante Oplysninger i den Sag, som det ærede Medlem har rejst.

Det er sikkert nok, hvad det ærede Medlem sagde i Dag, at der af 3 Piger er aflagt beedigede Vidnesbyrd under den private Sag mellem det ærede Medlem og Fru Bransholm, beedigede Vidnesbyrd, der altsaa skulle fastslaa, at alle disse grove, haarrejsende Beskyldninger, det ærede Medlem har rejst, ere overensstemmende med Sandheden, baade det med mørk Arrest i 6 Døgn og det med Ladefogeden, der slæber en af Pigerne op ad Trappen